

SPECTACOLE

Ileana BERLOGEA

Un Rege Lear pe care nu-l vom uita curând

Așteptăm de mult un rol cu adevărat puternic pentru Victor Rebengiuc. Acest unic actor, neuitatul *Apostol Bologa* sau *Moromete* pe marele ecran, a fost pe scenă extraordinar, mai cu seamă, în eroi comici, în fascinante explozii de vitalitate, precum acela din spectacolele lui Liviu Ciulei (*Tipătescu* din *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale, *Caliban* din *Furtuna* sau *Fundulea* din *Visul unei nopti de vară* de Shakespeare) dar mai puțin în partiturile cerute de amplul său diapazon dramatic, atât de bine valorificat de film.

A sosit însă și ceasul marii creații odată cu *Regele Lear*. Discuțiile legate de acest spectacol au început cu ani în urmă, dezbătându-se de mai multe stagiuni ideea montării

Teatrul L. S. Bulandra – *Regele Lear* de William Shakespeare. Traducerea: Mihnea Gheorghiu. Regia: Dragoș Galgoțiu. Scenografia: Vittorio Holtier. Coregrafia: Vava Ștefănescu. Ilustrația muzicală: Dragoș Galgoțiu. Distribuția: Victor Rebengiuc, Constantin Ghenescu, Valentin Popescu, Șerban Celea, Claudiu Stănescu, Mihai Constantin, Dan Aștilean, Șerban Pavlu, Vlad Zamfirescu, Andrei Aradits, Cornel Scripcaru, Marian Râlea, Andreea Bibiri, Diana Dumbravă, Oana Tudor, Gabriel Spahiu, Mihai Baranga, Octavian Jighirgiu, Dan Chiriac, Dan Popa.

acestei tragedii, dar materializarea ei a fost mai complicată decât părea la început. S-au vehiculat numele unor regizori diferiți, chiar și cel al Cătălinei Buzoianu, reușind să rămână până la urmă Dragoș Galgoțiu. Un act de curaj din partea marelui interpret și director al Teatrului „L.S. Bulandra”, Victor Rebengiuc, care și-a încredințat colectivul și talentul acestui controversat și îndrăzneț regizor. Și nu a greșit. Dragoș Galgoțiu dovedind o surprinzătoare maturitate. Gânduri noi, originale, curajoase a avut în toate montările sale, dar acum a venit cu o rigoare și un echilibru remarcabil, punând în lumină sensurile adânci filosofice și umane ale operei shakespeareane, cu un punct culminant în scena

furtunii pictată parcă peste un fundal de furtuni zguduitoare în culorile sumbre ale celor mai chinuitoare coșmaruri.

În Sala „Toma Caragiu” de la Grădina Icoanei, cu scenograful Vittorio Holtier, Dragoș Galgoțiu a propus publicului încă din hol un decor ciudat din lemn negeluit, obligându-ne să intrăm printr-o poartă sau o construcție stranie ce nu-și mai găsește însă replica pe podium, decât într-o masă din același lemn negeluit, transformată într-un soclu cu contururi neregulate aflate în mijlocul acțiunii. Cu o sugestivă ilustrație muzicală, semnată tot de regizor, uneori poate prea agresivă, menită să ne susțină starea de tensiune, cu costume aflate între linii de epocă și

actualitate, ostentativă, la *Goneril* – Andreea Bibiri, mai ales în partea a doua a spectacolului, atunci când răutatea ei se întărește și prin rochia roșie mini, spectacolul are o reală unitate și un ritm susținut, dinamic, determinate de arderile lăuntrice, de dăruirea actorilor, îndeosebi de înalta temperatură la care joacă Victor Rebengiuc.

Meritul regizorului constă și în modul în care a lucrat cu toți interpreții, mai ales cu bărbații, lăsându-le parcă pe eroine – cu excepția Diane Dumbravă, în *Regan*, mai puternică și mai prezentă decât partenererele ei – pe un plan secundar.

Interpreții spectacolului caută să aibă aceeași încărcătură dramatică precum cutremurătorul Lear, extraordinar în toate momentele, îndeosebi în

cele în care nu-și mai înțelege fiicele sau atunci când descoperă adevărurile legate de oamenii goi și fără adăpost, nebăgați în seamă de nimeni. Marian Râlea, emoționant într-un bufon tragic ce moare de frig și boală sub ochii noștri. La fel de bun este și Mihai Constantin în *Kent*, matur, simplu, curajos și cinstit, după cum și Vlad Zamfirescu în

ipocritul *Edmund* sau Cornel Scripcaru în trădătorul, lingușitorul și conformistul *Oswald*.

Claudiu Stănescu i-a dat *Ducelui de Albani* o autentică verticalitate în timp ce Șerban Celea în *Cornwall* a pus în lumină cruzimea și setea de sânge ale celui ce-i va scoate cu bucurie sadică ochii lui *Gloucester*. În acest din urmă

rol, Dan Aștilean a avut și veridicitate și firească, punând în lumină și vinovăția eroului, vinovăția tatălui ce aduce pe lume un copil din flori cu inconștiență, dar și naivitatea celui ce-l crede pe fiul mincinos, alungându-l cu aceeași grabă și superficialitate pe copilul cinstit.

Un spectacol puternic, bărbătesc, cu realizări serioase ale tuturor interpreților și o creație de excepție, aceea a lui Victor Rebengiuc în rolul titular.

Un *Rege Lear* de care aveam nevoie, mai ales la sfârșit de secol și mileniu, un *Rege Lear* ce ne amintește că omul fără de avere și forță nu înseamnă nimic în fața egoismului și lăcomiei de putere.

Fotografii de
Liviu Mărghidan